

2021-07-08

Avdelning 1

Hovrättsrådet Anette Ohlsson

Efter sekretessprövning har jag kommit fram till att begärd handling endast kan lämnas ut i maskerat skick. Det krävs ett skriftligt beslut för överklagande. Ni informeras om möjligheten att begära ett sådant skriftligt beslut (Offentlighets- och sekretesslagen 6 kap. 3 § sista stycket).

Anette Ohlsson

ADVOKATFIRMAN
WERNER

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Rotel 13

INKOM: 2021-07-06
MÅLNR: B 2382-21
AKTBIL: 3

Till

Hovrätten över Skåne och Blekinge

ÖVERKLAGANDE

Klagande:

Anatoliy Petersson, 19980316-7445
c/o Häktet Karlskrona

Offentlig förvarare och ombud:

Advokaten Karl Hamstedt
Advokatfirman Werner HB
Box 103
371 22 Karlskrona

Åklagare:

Kammaråklagare Anna Johansson
Åklagarkammaren i Karlskrona
Box 21003
200 21 Malmö

Överklagad dom:

Blekinge tingsrätts dom av 15 juni 2021 i mål nr B 2028-20

Undertecknad anmäler mig som ombud för Anatoliy Petersson och får som ombud och offentlig försvarare för honom överklaga Blekinge tingsrätts dom och framställa följande

YRKANDE

Att hovrätten med ändring av tingsrättens dom bestämmer en lindrigare påföljd.

GRUNDER

Anatoliy Petersson erkänner brott och han har inte någon invändning mot tingsrättens bedömning i skuldfrågan. Han anser däremot att tingsrättens bedömning av straffmättningsvärdet är felaktig. Han anser även att den rättspsykiatriska utredningen inte utförts på ett korrekt sätt varför det är av vikt för utredningen i målet att yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd inhämtas.

Straffmätningen

Det stämmer som tingsrätten angett att lagändringen som började gälla den 1 januari 2020 infördes med en avsikt att livstidsfängelse skulle väljas som påföljd i högre utsträckning än tidigare. Det framgår dock av lagtextens utformning och praxis från Högsta domstolen (Högsta domstolens avgöranden i mål nr B 4914-20 och mål nr B 6041-20) att det alltjämt inte föreligger någon presumtion för livstidsfängelse utan utgångspunkten är fortfarande att ett tidsbestämt fängelsestraff ska utdömas vid mord. Utgångspunkten är numera 16 års fängelse. För att livstids fängelse ska väljas som påföljd krävs att det föreligger försvårande omständigheter i sådan grad att det vid en helhetsbedömning framstår som motiverat att döma ut ett livstidsstraff. Det finns utrymme att, även när vissa försvårande omständigheter föreligger, ändå döma till ett tidsbestämt straff i den högre delen av straffskalan, se HD mål nr B 4914-20 punkt 35.

Det är Anatoliy Peterssons uppfattning att tingsrättens resonemang avseende straffmättningsvärdet är behäftat med flera brister samt att tingsrätten helt underlåtit att beakta återopad förmildrande omständighet i form av psykisk störning.

Planeringen har inte varit noggrann

Gärningen har förvisso föregåtts av viss planering från de tilltalades sida. Planeringen kan dock inte anses ha varit så pass avancerad eller omfattande att den kan betraktas som noggrann.

Att planeringen inte varit noggrann vinner stöd av att det är lätt att identifiera stora brister i planen, många inslag har varit spontana, onödiga och ologiska och det har även funnits stora risker vid utförandet som normalt inte torde finnas vid en planering som präglats av noggrannhet.

Tingsrätten har angett att planeringen påbörjades den 12 juli 2020. Det datumet var första gången frågan om att döda Mikael Petersson fördes på tal, den egentliga planeringen påbörjades dock inte förrän relativt kort tid innan mordet. Samstämmiga uppgifter från de båda tilltalade visar att det i början rörde sig om rena fantasier och att inte någon av de tilltalade uppfattade att fantasierna hade någon koppling till verkligheten. Tidpunkten när konkreta planeringsåtgärder började vidtas var några dagar innan mordet. Tingsrätten har i denna del även angett att gärningen skulle vara planerad eftersom de tilltalade bestämt en gemensam berättelse de skulle säga till polisen, detta är dock något som inträffat efter att gärningen fullbordats och kan därför inte ingå i en bedömning av hur omfattande planeringen av gärningen varit. Det talar snarare emot att gärningen varit noggrant planerad att detta bestämts först efter att gärningen fullbordats. Såvitt avser att Anatolij Petersson skulle ha studerat sjökortet som en del av planeringen har han i sitt förhör förtydligt att han studerat sjökortet "tusentals" gånger i andra syften, han har därför sedan tidigare haft kännedom om havsdjup och liknande runt Varö och då valt platsen baserat på redan förvärvad kunskap.

Det föreligger även en betydande diskrepans mellan de tilltalade beträffande hur aktiva de varit i planeringsfasen. I detta sammanhang ska framhållas att det var Leonard Höglind som först tog upp frågan om att döda Mikael Petersson, det var även han som övade med olika presumtiva mordvapen, i huvudsak har det även varit han som tagit mordvapen och annan nödvändig utrustning till lägenheten, det är även Leonard Höglind som förefaller ha studerat den mänskliga anatomin inför gärningen. I stor utsträckning har Leonard Höglind utfört dessa åtgärder utan samråd med eller vetskap

från Anatoliy Peterssons sida. I sammanhanget ska även nämnas att hela händelsen föregåtts av att det var Leonard Höglind, inte Anatoliy Petersson, som riskerade att behöva flytta från den gemensamma bostaden. I det avseendet har Leonard Höglind haft starkast anledning att vilja döda Mikael Petersson. Även om en döms i medgärningsmannaskap är utgångspunkten att varje medverkande ska bedömas utifrån det uppsåt och oaktsamhet som kan läggas denne till last. Det är således inte självklart att samma bedömning ska göras för båda gärningsmännen och det kan finnas anledning att bedöma Anatoliy Peterssons del i planeringen som mindre allvarlig och mindre omfattande än Leonard Höglinds del. I detta sammanhang ska anmärkas att vittnet Lise-Lott Carlsson i sitt förhör varit mycket tydlig med att Leonard Höglind var den drivande och dominerande parten i de tilltalades relation, vilket ytterligare styrker att Anatoliy Peterssons varit mindre drivande i planeringen av mordet än Leonard Höglind.

Gärningen har inte medfört svårt lidande för offret

Tingsrätten har korrekt bedömt att utgångspunkten för bedömningen ska vara att förloppet varit snabbt och att Mikael Petersson snabbt förlorade medvetandet. Tingsrätten har dock bedömt det som försvårande att gärningen haft karaktär av avrättning. Det ifrågasätts om denna omständighet kan anses som försvårande om inte brottsoffret själv uppfattat att han utsatts för en avrättningsliknande behandling. Att utsättas för mord under avrättningsliknande former kan för brottsoffret självfallet framkalla betydande dödsångest och upplevas som synnerligen kränkande. Om gärningen, som i detta fall, begåtts snabbt och utan att brottsoffret i egentlig mening hunnit uppfatta vad denne utsatts för kan omständigheterna runt gärningen inte anses ha medfört ett sådant förhöjt subjektivt lidande för brottsoffret att det talar för att påföljden ska bestämmas till livstidsfängelse.

Gärningen har inte heller i övrigt varit särskilt hänsynslös

Tingsrätten har i denna del angett att Mikael Petersson angripits i dennes hem. Det framgår dock entydigt av utredningen i målet att lägenheten inte var Mikael Peterssons

bostad vid gärningstillfället. Mikael Petersson betraktade inte lägenheten som sitt hem vid gärningstillfället utan vad där på besök. Tingsrätten har även tagit upp att Mikael Petersson befunnits sig i numerärt underläge, det är dock inte något han själv hunnit uppfatta och det faktiska våldet har inte utövats av mer än en person.

Tingsrätten har i denna del även tagit upp att hanteringen av kroppen medfört ytterligare lidande för de anhöriga. Eftersom tingsrätten i brottskonkurrens dömt de tilltalade även för brott mot griftefriden ska inte det efterföljande hanterandet av kroppen betraktas som en försvärande omständighet avseende åtalspunkten för mord eftersom samma omständigheter då läggs de tilltalade till last två gånger.

I avgörandet NJA 2013 s. 376 har Högsta domstolen förtydligat hur bevisbördan ser ut när en tilltalad åberopar förmildrande omständighet i form av psykisk störning. I likhet med detta fall fanns i det nämnda avgörandet en rättspsykiatrisk utredning som sa att gärningen inte begåtts under påverkan av en allvarlig psykisk störning. I likhet med detta fall redovisades inte heller i den rättspsykiatriska utredningen i det målet någon uppfattning i frågan huruvida gärningsmannens psykiska tillstånd vid gärningen var sådant att det skulle påverka straffvärdet i sänkande riktning på grund av psykisk störning enligt 29 kap. 3 § BrB. Högsta domstolen har i det nämnda avgörandet klargjort att en invändning om psykisk störning ska godtas om den inte framstår som obefogad och åklagaren inte motbevisat påståendet. Med hänsyn till omständigheterna i det här fallet kan inte påståendet om psykisk störning anses obefogad och åklagaren har inte på något sätt motbevisat påståendet. Den psykiska störningen ska därför godtas och påverka straffmättningsvärdet. Det innebär bl.a. att, även om domstolen skulle anse att det föreligger omständigheter i skärpande riktning som medför att ett straffmättningsvärde på livstid är motiverat, så kan detta vägas upp av den förmildrande omständigheten och medföra att fängelsestraffet ska tidsbestämmas.

Med beaktande av ovanstående invändningar mot utredningen hemställer Anatoliy Petersson om att hovrätten jämlikt 12 § lagen om rättspsykiatrisk undersökning inhämtar ett yttrande från Socialstyrelsen över den rättspsykiatriska utredningen.

BEVISNING

På grund av arbetsanhopning önskar Anatoliy Petersson få komplettera med närmare bevisuppgift senast den 16 juli 2021.

Karlskrona den 6 juli 2021

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a cursive name.

Karl Hamstedt